

jine, ki jo spremlja akustična improvizacija. Poimenoval jo je *A speedy day*, kaplegraf. Trije avtorji so povezali fotografijo z glasbo. Johannes Puch in Helge Hinteregger (A) sta s projektom *Trash&treasures* vzpostavila dialog med fotografskimi izdelki prebivalcev vseh treh krajev in elektroakustično interpretacijo vsakdana, Stefano Boccalini pa je pripravil kolektivni album, ki ga je poimenoval *Archivio locale*. Za svojevrsten glasbeni prispevek sta z improvizacijami na ljudsko glasbo poskrbela Wolfgang Puschnig in Karl Sayer. Svojemu glasbenemu prispevku sta dala naslov *Blue Raibl*.

Simbolični zaključek aktivnosti, ki je povezal vse sodelujoče, je bilo družabno srečanje 4. 7. 2003 v Bistrici v Rožu.

Nosilec projekta je bil Univerzitetni kulturni center Univerze v Celovcu (UNIKUM), ki ga zastopata Emil Krištof in Gerhard Pilgram. Soorganizator na avstrijski strani je bil Kulturno-komunikacijski center Šentjanž v Rožu (Kultur und Kommunikationszentrum St. Johann im Rosental). Poleg naštetih sta bila v izvedbo projekta vključena italijanski partner Zveza slovenskih kulturnih društev Gorica-Trst-Videm (Unione dei circoli culturali sloveni Gorizia-Trieste-Udine), na slovenski strani pa Gornjesavski muzej Jesenice.

Vrednost celotnega projekta je znašala 57.500 evrov. Od tega je K & K center kot soorganizator prispeval 10 000 evrov, Gornjesavski muzej Jesenice in Zveza slovenskih kulturnih društev Gorica-Trst-Videm pa po 8722 evrov v delu, organi-

zaciji in materialnih stroških.

V Gornjesavskem muzeju Jesenice smo veseli, da smo vzpostavili sodelovanje z avtorji projekta in Univerzitetnim kulturnim centrom iz Celovca. Dejavnost muzeja je že sama po sebi vpeta v tradicionalne okvire in zato smo se odločili, da povabilo k sodelovanju v projektu *Lepa pušča* sprejmemo kot izziv. Pristopili smo polni pričakovanj, da nam bodo sodobni pristopi pomagali v muzej privabiti specifičen del javnosti, ki sicer v muzeje redko zaide. Delno se je to pričakovanje uresničilo, saj smo gostili nekaj sto obiskovalcev iz tujine. Žal je bil odziv domače javnosti zelo medel. Vzroke za to kaže morda delno iskati v premalo atraktivni promociji, delno pa gre žal za nezainteresiranost lokalnega prebivalstva, ki jo je občasno čutili tudi sicer. Kljub temu ugotavljamo, da je projekt vzbudil pozornost predvsem pri mladih, prav to pa je bil tudi naš cilj.

Projekt bomo zaključili z razstavo, ki jo bomo v mesecu oktobru pripravili v prvem nadstropju Kosove graščine na Jesenicah. Prikazali bomo potek celotnega projekta, ki ga bomo obenem z avtorji in s sodelavci predstavili javnosti. Ob razstavi bo izšla tudi spremna publikacija.

Zelo nas veseli ponovno oživljanje vezi med nekdanj tesno povezanimi industrijskimi kraji, ki jih je ločila državna meja, povezuje pa jih skupna zgodovina. V času, ko vstopamo v Evropo brez meja, vidimo priložnost za sodelovanje tudi v prihodnje.

RAZISKOVANJE ŽIVLJENJA PISATELJA JANEZA JALNA

Pisatelj Janez Jalen je že praktično od pubertete moj najljubši pisatelj. Vedno sem si želela zvedeti kaj več o njem, tako da sem si izbrala za diplomsko nalogo na slavistiki njegovo kratko pripovedno prozo. Moje poznavanje pisatelja in duhovnika je v letih dozorevalo, tako da sem v letu 1996 v reviji *Communio-Kristjanova* obzorja objavila članek Janez Jalen pripoveduje o dobrih starših in hkrati s člankom napisala tudi osnutek scenarija za dokumentarni film o pisatelju, 30. decembra 2001 pa je na poseben, nepozaben način padla odločitev, da je treba Jalna podrobneje obdelati. To pomeni: napisati njegov življenjepiš, v katerem bo predstavljen kot človek, duhovnik in pisatelj, pri čemer naj bi bilo težišče na prvih dveh razsežnostih njegove osebnosti; zbrati njegove kratke pripovedi, med katerimi je nekaj pravih biserov, v večini teh zgodb pa je tudi

veliko avtobiografskega, tako da se bosta življenjepiš in knjiga kratkih pripovedi medsebojno dopolnjevala, poleg tega pa naj bi izšla tudi videokaseta z dokumentarnim filmom o pisatelju in eno izmed njegovih iger, po možnosti burk. Zaradi spleta okoliščin, torej med drugim tudi zaradi tega, ker nisem bila zaposlena v nobeni primerni instituciji, sem se projekta lotila samostojno in izdelke izdala v samozaložbi. V sklopu tega so torej izšle dve knjigi: *Jalnov življenjepiš* z naslovom *Janez Jalen, pisatelj in duhovnik za vse Slovence*, njegove kratke pripovedi z naslovom *Previsi, niz dogodkov*, ter videokaseta in DVD-ploščica, obe z dokumentarnim filmom o Jalnu z naslovom *Ostrorogi Jalen*, zgodba o pisatelju Janezu Jalnu, in njegovo burko *Sladoled*.

Pri izvajanju tega projekta se je izkazala prav kot idealna moja

študijska kombinacija slovenščine in etnologije, saj je zbiranje gradiva in sestavljanje objektivne podobe nekega človeka, njegove osebnosti, veliko bolj etnološko delo kot pa slavistično, seveda se pa v primeru, da gre za pisatelja, oboje močno prepleta. Etnološkega vidika pa ne gre prezreti tudi v Jalnovih delih, saj vse opisuje zelo natančno; celo ko je pisal o hrani, se je pri svoji gospodinji natančno pozanimal, kako se kaka jed pripravi. Natančno opiše tudi potek vsakega kmečkega dela, posebej pozoren pa je na navade in šege, ki spremljajo posamezna dogajanja. Posebno obogatitev njegovih del predstavljajo razne pripovedke, bajke, legende in ljudska verovanja, ki jih je veliko slišal že v otroštvu od svoje mame, nanje pa je bil pozoren tudi povsod, kjerkoli je bil. Prav posebej se je tudi z etnološkega vidika pripravljaj na pisanje Bobrov, ob tem je bil njegov pomemben svetovalec dr. Rajko Ložar, omeniti pa je treba tudi njegovo prijateljstvo z Vilkom Novakom. O njegovih delih kot etnološkem viru mislim več napisati za eno izmed prihodnjih števil Glasnika.

Zelo vesela bom kakšnih odmevov na projekt, seveda pa tudi za vse bralce Glasnika SED in institucije velja ponudba za nakup

knjig in videokasete oz. DVD-plošče. Najbolje bo, če se obrnete kar name: Marjeta Žebovec, Smladnik 54, 1216 Smladnik, telefon: 01/362-71-67, telefaks: 01/362-71-67, e-pošta: marjeta.zebovec@krajnik.net.

Marjeta Žebovec in Jani Mulej v Jalnovi rojstni hiši v Rodinah, 2003

Drugi članki ali sestavki /1.25

Adela Ramovš

»DEDIŠČINA ZA RAZVOJ PODEŽELJA« - študentski interdisciplinarni raziskovalni tabor v Skorbi pri Ptujju

Od 7. do 13. julija 2003 je v Skorbi pri Ptujju, pod okriljem Zveze kulturnih društev občine Hajdina in njihovega predsednika Franca Mlakarja, v organizaciji Znanstveno-raziskovalnega središča Bistra Ptuj in vodstvom doc. dr. Aleša Gačnika, potekal študentski Interdisciplinarni raziskovalni tabor z naslovom »Dediščina za razvoj podeželja«, ki ga je finančno podprla tudi občina Hajdina. Tabor je bil zasnovan interdisciplinarno in je obsegal področja, ki predstavljajo programsko osnovo bodočega Muzeja podeželskih kultur v občini Hajdina.

Raziskovalno delo je potekalo v petih delovnih skupinah, s šestimi mentorji. Vsak udeleženec je izbral temo, ki ga je zani-

mala in je zajemala njegovo stroko. Tako smo lahko izbirali med naslednjimi programskimi sklopi: prostorska analiza in revitalizacija trga v Skorbi ter analiza kmečkih dvorišč (Lovro Cvetko, Boštjan Vauda), zdravilna zelišča in domača lekarna (Vlasta Voda), tradicionalne jedi podeželja (Neva Pipan), raziskava zbirk kmečkih in obrtniških orodij v zasebnih zbirkah (Andrej Brenc), raziskava javnega mnenja o programski zasnovi Muzeja podeželskih kultur (Matjaž Gerl). Operativni organizacijski odbor raziskovalnega tabora (Stanko Žunec, Robi Novak, Irena Ostroško, Metka Benedik) ni pozabil, da vsakemu resnemu in zavzetemu delu sledi zabava in sprostitvev. Zato so poskrbeli za obisk vinske kleti, Term Ptujja